

21 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Ἰωάννου ὀσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ (†590).
Παρθενίου ἐπισκόπου.

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{υ ρ}
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
^ϕ
ου ου ^{Γ ρ}
^{υ ρ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η^{Γα} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου ^{Γ ρ}
^{υ ρ}

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α ^{Πα}
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν ^{π ρ}

Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γα Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
 νε εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Γα Πα
 Χ ρι στος εκ νε κρων ε γη γε ρ ται η α παρ χη των
 κε κοι μη με ε νων ο πρω το το κος της κτι σε ως

και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
 κα τε ε λυ υ σε

Δόξα.

Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ο Γα
 βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε

ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε
 αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το
 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν
 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με
 ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
 να στα α σει ει σου

Δόξα.

Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω
 σε ως και α νε ρη μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
 θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι
 ι ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε

σκυ υ λευ ται ^Α γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
 α αν εν δε δυ ται ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
 ζο μεν δο ο ξα χρι στε τη α να στα α σει ει
 σου ^Γ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον ακα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Α
 τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Γα} εν τη
 γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ρ ^Π
 μι αν και α συ γ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
 αν ^Α εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
 ζεσθαι ^{Γα} δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι ^υ και
 αι ρε η ^Γ Κε χα ρι τω με νη ^υ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σ̣ ^υ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης ^{v'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v'}₂₂ Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v'}₂₂ Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ΄.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτῆν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϛ

Ἀντίφωνον Α

Την αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος ^{π ϛ} κα με εκ των πα θων προς ζω ην
ελ κυ σον Λο γε ^{ϛ ϛ}

Εν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οισ ^{π ϛ} θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας ^{ϛ ϛ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{ϛ ϛ} και νυν και α ει ^ϛ και εις τους αι ω νας τω ν αι
ω νων α μην ^{π ϛ}

Αγι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^{π ϛ} εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^{ϛ ϛ}

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^{π ϛ} την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθειται αι την πολιν

Tου καρπου σου της γαστρος τω πνευματι υιοποι

ητως σοιτω Χριστω ως Πατρι οι Αγιοι παν το τε

εισι

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Aγιω Πνευματι ενθεω ρηται πασα

αγιοο της σοφια σου οι πασαν γαρ

κτιιισιν αυτω λατρευσωμεν Θεος γαρως Πα

τρι τε και λογω

Ἀντίφωνον Γ'

Oι φοβουμενοι τον Κυριον μακαριοι τρι

βους βαδιουνται των εντολων φαγονται ζωη

ραν γαρ παγκαρπιαν

Kυκλωτης τραπεζης σου ευφρανθητι καρτων

σου ποι με να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα

κλαδουσα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης

εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην η τισ ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην η τισ ου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἰ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφοβῶν δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

Ι δὲ ἄρα ἀληθῆ
θεῖαν γὰρ πηρῶσα
καὶ αἰτὰ κρυφία
φιλιῶσθε ἐδηλωῶσα
ἀάσμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐετηδεσποτα

Χ Δ

Ραντιεμεσσωπωκακαρισθηησο
μαι πλυνεσμεκαυπερχειοναλευκανθησομαι

Ακουτιεσμοιαγαλλιασινκαιευφρο
συνηναγαλλιασονταιοστεατεταπεινωμε

να

Αποσρεψοντοπροσωπονσάποτων
μαρτιωνμηκαιπασαστασνομιασηξαλει

ψον ⁶

Καρδιαν καθάραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος ^Δ και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ ⁶

Μη απορριψης με απο τω προσωπω σου ^Δ και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανης απε

μδ ^Δ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου ^Δ και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με ⁶

Διδαξω ανωμους τας οδους σου ^Δ και ασε
βεις επι σε ⁶ επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιον σου ⁶

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ο θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθη των Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρα σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο ο σ χος και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα
 των **Δ**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ **Δ**

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **Δ**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος **Δι-θ**

Δο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις **Δ** ε ε ε ε λε ε η η η μον **Δ** ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη **Δ** των ε ε

μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

K αι ν υ ν και α α ει και εις τ ς αι ω ν α σ τ ω ν αι

ω ν ω ν α α μ η η η ν τ αι σ τ η ς Θε ο το κ ς π ρ ε ε

σ β ει ει αι ε ε ε ε λε ε η η η μ ο ν ε

ξ α α α λ ει ψ ο ο ν τ α π λ η η η θ η τ ω ν ε ε

μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξ α λ ει ψ ο ν τ ο α ν ο ο ο

μ η μα α μ ς

A να σ τ α ς ο Ι η σ ς α πο τ ς τ α

α α α α φ ς κα α θ ω ω ς π ρ ο ο ει ει ει

π εν ε ε δ ω κ εν η η μιν τ η ν αι ω ν ι ι

ο ν ζ ω ω η ν και με ε γ α ε ε λε ε ε

ο ο ο ο ς

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντα συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς κόπους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεθέξει, τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεών, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφέσει, τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρηκῶς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Δόξα.

Πλουτῆσαι, τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον σοφοί, καὶ τρυφὴν διαρρέουσιν, καὶ κοσμικὸν

ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥοαίαν, καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε Υἱός, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ῥχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἢ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Ὁσίων.

Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθύμως πρὸς νοητά, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊᾶς ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἀνθραξι, θείων προσευχῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Ταῖς μάστιξι τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, καὶ τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, ἄχραντε Πανάμωμε τέτοκας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν στενήν, πλατυνόμενοι πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στενώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἑορτάζοντες, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐὰ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανεγκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†590)

Στίχ. Ἐμφρων σὺ μωρός, ὃς βίον παίζων, Πάτερ,

Ἵφιν φρόνιμον λανθάνεις τέλους ἄχρι.

Ἐρημον εἴλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ,

Δί' ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ψευδαέφρων περίφρων Συμεῶν θάνεν εἰκάδι πρώτη.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ νέου, θεῖῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν Εὐλόγον προσκυνήσαντες, τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι· καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἁγίοις σχῆμα

λαβόντες, τοῦ μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐξέρχονται. Καὶ τῇ ἐρήμῳ προσβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν, πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐμέση παρεγένετο. Καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ· διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ, ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένου.

Εἰ καὶ τᾶλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἔλθειν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμωδιῶν ἄμοιρον, καὶ πρὸς τις πολυάνδριον ἐπιφέροντες, ἐγένοντο κατ' οἶκόν τινος Ἑβραίου παρερχόμενοι· ὅτε τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον ὑπὸ τοσαύτης ἔδοξε δοξολογίας καὶ πλήθους ἀνθρώπων μέλος ἀνακινούντων ἡδύ, δορυφορεῖσθαι τε καὶ προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτε Ἑβραῖον προκύψαντα καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον πενιχρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν· Μακάριος εἶ, Σαλέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχες ἐπουρανίους Δυνάμεις ἐν ὕμνοις τιμώνσας σε· ὃς καὶ κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσε. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητῆς, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.

Στίχ. Ἀκάκιος κάλλιστον ἀνύσας ἄθλον
Κακῶν μυρίων ἡμᾶς ἀπολυτροῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἄθλησις τῶν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοφίλου, Τροφίμου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς δεκατριῶν. (†305)

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος καὶ Τρόφιμος ἐν πόλῳ
Τροφὴν ἐφεῦρον καὶ Θεοῦ τὴν φιλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰούστου καὶ Ματθαίου ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων. (†305)

Στίχ. Εἶφει τραχήλους ἄνδρες ἐκδόντες δύο,
Κοινοῦ τέλους ἔλαβον κοινὰ καὶ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Στίχ. Ἐν Ἀρματίου σῶ Ναῶ, Θεοτόκε,
Αἰνόν σοι προσάγομεν εὐχαριστίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐν Μελιτινῇ, κατὰ πετρῶν συρόμενοι, τελειοῦνται.

Στίχ. Δώσουσι φωνὴν ἐκ μέσου πετρῶν ἅμα,
Τὸ τῆς Γραφῆς τρεῖς θνήσκοντες σεσυρμένοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γεωργίου, Θεοδώρου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ. Ὁ Θεόδωρος καὶ Γεώργιος μέγα
Τρόπαιον ἦραν κατὰ πλάνης ἐξ ἄθλων.

Γενναιότητος εὔγε τῆς Εὐγενίου!

Ὅς εὐγενῶς στὰς πλήττεται κατ' αὐχένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Πραξέδης τῆς παρθένου ἐν

Ῥώμη, ἀδελφῆς τῆς Ἁγίας Πουδεντιανῆς. (†165)

Στίχ. Χριστῷ συνήφθης νυμφίῳ ἀθανάτῳ,
Ὡς εὐποιίαις ἐμπρέψασα παρθένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίας τῆς ἐν Τρουὰ (Troyes) τῆς Γαλλίας. (†272)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Ἰούστου, Ἰουκουνδίνου καὶ ἐτέρων πέντε, συναθλησάντων τῇ Ἁγίᾳ Ἰουλίᾳ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ. (†273)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος, πολιούχου Μασσαλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀλεξάνδρου, Λογγίνου καὶ Φηλικιανοῦ. (†290)

Στίχ. Βίκτωρ τοῦ Χριστοῦ παγκρατιάρχης μέγας,
Περιφανῶς νικᾷ τὸν δράκοντα σκότους.
Βίκτωρος συμμάρτυρες τριάς ἀνδρείων,
Καὶ ἐν οὐρανοῖς συμμετοχοὶ τῆς δόξης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, μαθητοῦ καὶ πρώτου διαδόχου τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου ἐν τῷ ὄρει Κασσίνου. (†560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀρβογάστου, ἱεραποστόλου τῶν Φράγκων καὶ ἐπισκόπου Στρασβούργου. (†678)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Ἰωάννου καὶ Βενίγνου, διδύμων ἀταδέλφων καὶ συνασκητῶν ἐν Μέσῃ Μονῇ (Moyenmoutier) Γαλλίας. (†707)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Βαστράδας (Wastrada), μητρὸς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τῆς Οὐτρέχτης. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ σιωπηλοῦ, ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιβ' αἰ.)

Στίχ. Θεία σιωπῇ Ὀνούφριος ἀσκήσας,
Ἄδει ἐν Ἐδὲμ ἀεὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνησίμου, τοῦ ἐγκλειστοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Κιέβου. (ιγ' αἰ.)

Στίχ. Λύσας τὰ δεσμὰ κοσμικῆς δυσπραγίας,
Ἐγκλειστος Ὀνήσιμος τελεῖ τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Ῥαφαήλ (†1645) καὶ Παρθενίου (†1660) τῆς μονῆς παλαιᾶς Ἀγαπίας ἐν Ῥουμανία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, ἐπισκόπου Ῥαδοβυσδίου Ἄρτης. (†1777)

Στίχ. Βίῳ εὐαγεῖ, Παρθένιε, ἐμπρέψας,
Χάριτος πλείστης ἐκ Θεοῦ ἠξιώθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μελετίου, ἐπισκόπου Κίτρους. (†1821)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μῆ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θεο μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θεο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως στ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φη της Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σκ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α σ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἦχος Βου

Α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χα με ε νο ο ος
 πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω δε α
 υ λω ων νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι
 ρα σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
 ριν της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο
 ρο ο ος και αι βο α α α α τω και αι
 ροι ο ις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε
 α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος Βου ϑ

T αις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω
μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω
μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτδ ς σαις ε
σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νδ σαις εις γην
ο ο ο ψιν τδ ου ρα α νδ ς δε σπο ο ζον
τος ε γε ρ σιν δι ι δα χθω ω μεν και προς ζω η
η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω
Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα α σαν
τες μει νω μεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Θεοτοχίον.

Tο Χαι ρε τε εφθεγξα α με νος δι η μει ψω
ω την λυ υ πην των Προ πα το ρων Κυ υ ρι ε
την χα ραν α αντει σα α γων ε γερ σε ως σϛ ϛ εν
Κο ο σμω ταυ της ϛν Ζω ω ο δο ο τα δι
α της Κυ η σα α σης σε φως φω τι ζο ον καρ
δι ι ασ φως οι κτιρ μω ω ω ω των σων ε ξα
πο στει λον τϛ ϛ βο α αν σοι Φι λαν θρω πε Θε
α αν θρω πε δο ξα τη ση η Ε γε ερ σει

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Γα ϕ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον
Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
σοι προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω
Aι νει τε α αυ τον πα αντες οι Αγ γε ε λοι οι

 οι α α α αυ του ου ^{Γα} αι νει ει ει τε α αυ του

 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι

 προ πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον

 δο ξα αυ τη

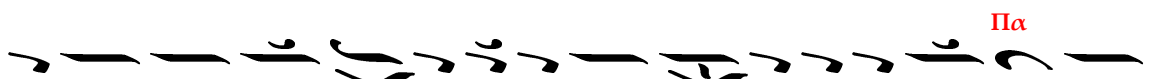
 εσ ται ^{Πα} πα σι τοις ο ο σι οις αυ τσ

^{Γα} Δ ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

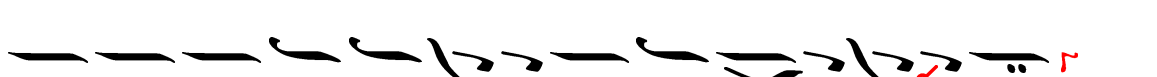
^{Πα} ρι ι ου την δυ να α μιν ^{Γα} Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων

 ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

 κων ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι

 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν

 εν στε ρε ^{Πα} ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

^{Γα} Δ ι η γη σαν το παν τα τα θαν μα σι α οι φυ

 λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρυ

 πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θοσ τη σ με γα λω ω συ νη σ αυ τ ε

X α ρα σ τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γερ

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

E ν τω φω τι σου Δε σ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μα ρ τη τον ε

λε η σον η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ τον

Πα
χ εν χορδαιαις και ορ γα α νω

Υ μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

Πα Γα
κεις τα δα κρου α προ σε ε φερον Κυ ρι ι ε ευ ω

δι ασγα ρα ρω μα τα κα τε χου σαι το μνη μα σ

Πα
κα τε λα βον το α χραντον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σ

Γα
δα ζ ο σαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον

Πα Γα
αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων

Πα
τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα

Γα
τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Ε ξα στρα πτων Αγ γε λος ε πι το μνη η μα σου

το ζωοποιονταις μυροφοροις ελεεγενεκε
νωσετουςταφουςολυτρωτηςεσκυλευσετονΑδην
καιανεστητριημεροςωςμονοςθεοςκαι
παντοδυνααμος

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη

επιλαθητωνπενητωνσεειςτεελος

Ειστομνημασεεπεζητησενελθουσα

τημιαατωνσαββατωνΜαριαηΜαγδαλη

νηημηευρουσαδεωλοφυρετοκλαυθμωβο

ωωσαοιμοιΣωτηρομουπωςεκλαπηςπαντων

ΒασιλευζευγοςδεζωηφορωνΑγγελωνενδο

θεντουμνημειουεβοατικλαιειςωγυ

ναικλαιωφησινοτιηραντονΚυριονμουτου

ταφςκαιουκ οιδαπουεθηκαναυτοναυτηδεστρα

φειεισαοπισωωςκατειδεσεευθεεωςε

βοοαοΚυριοοοςμουκαιοθε

ος μου δο ο ξα α σοι

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

η γη σομαιπαν τα τα θαν μα σι α α σα

Εβραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φωτην ζω

ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσση την τρυ φην

κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ

ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του

ξυ λου και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω

Πα τρι ι συ γκα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ε χων το με γα ε

ε λε ε ος

Ἐωθινόν Δ'.

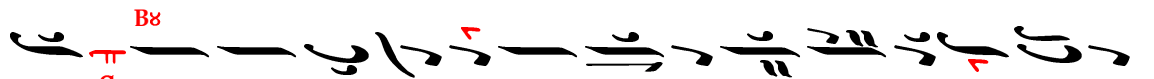

Ἦχος Πα ρ

Δο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

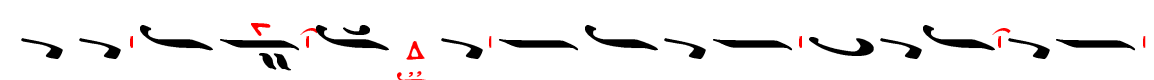
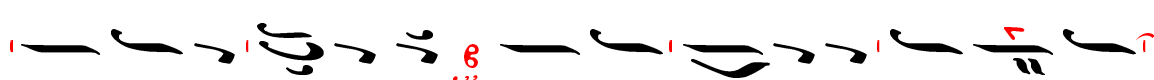

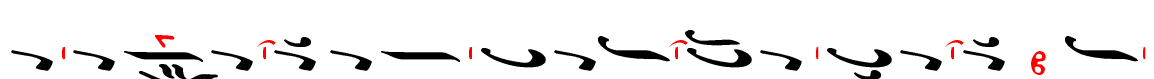

Ορθος η η η η ην βα α α α θυς και αι

Γυ ναι κε ες η η ηλ θον ε πι το μνη η η
 μα α α α σου ου Χρι ι ι στε αλ λα το
 σω ω μα ου ου ου χ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου
 με νο ο ον α α α αυ ταις δι ο α πο ο
 ο ρου ου με ε ε ναις οι ταις α στρα α
 πτου ου ου ου σαι αις ε σθη η η η η η η η η η
 σε ε ε ε ε σι ιν ε ε ε ε πι ι ι ι
 στα α α α α αν τες τι ι ι τον ζω ω ων τα
 με τα α α α των νε ε κρω ω ων ζη η τει ει ει
 ει ει τε ε ε ε ε λε ε ε ε γον η
 γε ερ θη ω ω ως προ ο ει ει ει πε τι α μνη
 μο νει ει τε των ρη μα α α των α α αυ
 του ο ις πει ει σθει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε εν
 τα α α ε κη η η η η ρυ υ υ υ τ τον αλλ ε
 δο κει ει λη η η ρο ος τα ε ε ευ αγ γε ε
 ε ε λι ι ι ι α ου τως η η η η η η η η η

 σαν ε ε τι νω ω θει εις οι Μα α α α θη η η η

 ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε ε ε δρα ο Πετρος

 ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων ε δο ο ο

 ο ξα α σε ε ε Σου προς ε αυ το ο ο ον τα

 θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε

 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν δι

 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω ^ϕ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποιευ δο κι α ^{Γα}

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ^ϕ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν ^{Γα}

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^{Γα}

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο ο σμου ^{Γα} ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρτι ι ας του κο σμου ^{Γα}

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου^Γ₂₂

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με^{Πα}₉ τα δι και
ω μα τα α σου^Π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^Π₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου^Π₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^Π₉ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ο ν η η μα α α α α α α ας

Σ η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ θ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Γι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε Γα υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 Πα
 σθω τα ε πι γει ει α Γα ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 Γα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοσ των νε κρω ν ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 υ και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

λε ε ος ^Γ₂₂

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} _π₉ ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} _υ₉ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} _π₉ πρω το το κο στων νε κρων ε
γε νε το ^{Πα} _υ₉ εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας ^{Γα} _υ₉ και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

λε ε ος ^Γ₂₂

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} _π₉ ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} _υ₉ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} _π₉ πρω το το κο στων νε κρων ε
γε νε το ^{Πα} _υ₉ εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας ^{Γα} _υ₉ και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε

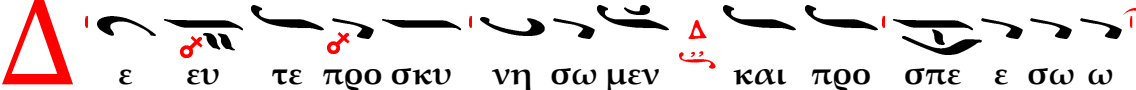

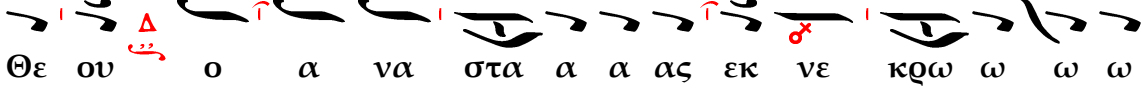

ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

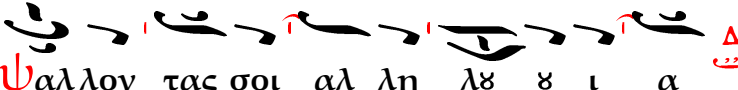
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω

 ων

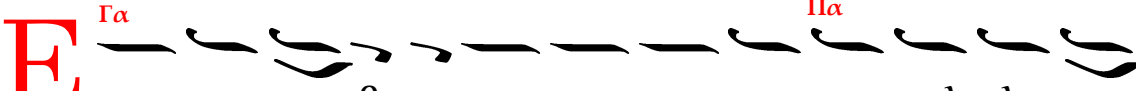

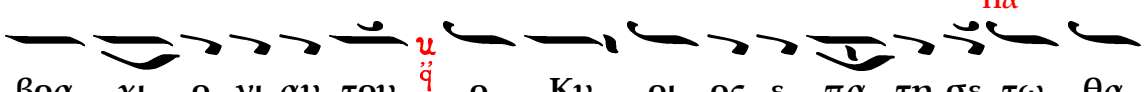
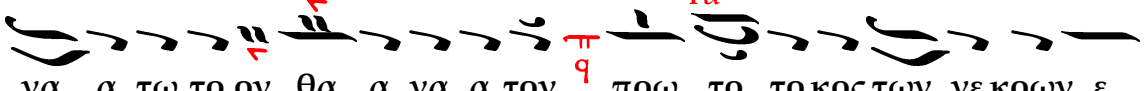

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα ϕ

Ε Γα υ φραι νε σθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α Πα

 σθωτα ε πι γει ει α Γα ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα Πα

 να α τω το ον θα α να α τον Γα πρω το το κος των νε κρων ε

 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος

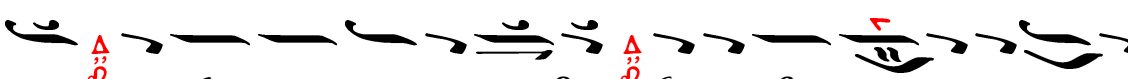
Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

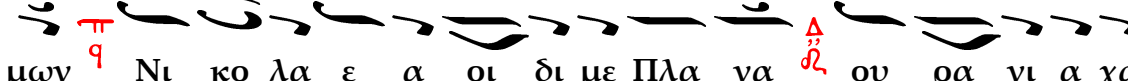
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

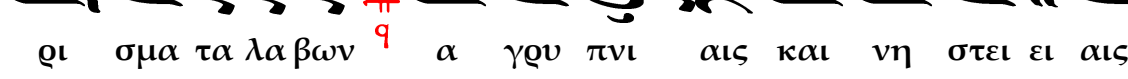
Τας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα

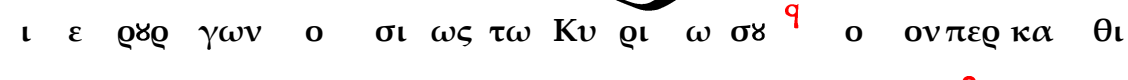
 τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ὀ πα τη ρ η

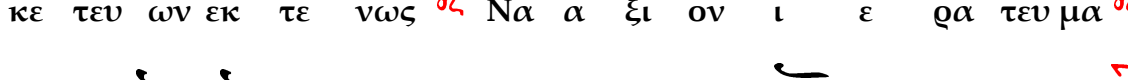
 μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα

 ρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις

 ι ε ρῶ ρ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σᾶ ο ον πε ρ κα θι

 κε τε υ ω ν εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τε υ μα

 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε

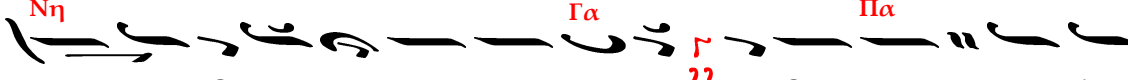
 ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ρ

Ηει ω Πνε ευ μα τι συ γ κρο τη θεν τες δη μοσ

 ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι

στῆ ὄ τ ε σ σ α α ρ α κ ο ν τ α ^π ₉ δι α π υ ρ ο ς γ α ρ κ α ι υ
^{Γα} υ δ α τ ο ς ε ν δ ο ξ ο ι ^υ ₉ δ ο κ ι μ α σ θ ε ν τ ε ς λ α μ π ρ ω ω ς ε
^{Γα} δ ο ο ξ α σ θ η η τ ε ^π ₉ α λ λ α ι τ η σ α σ θ ε Τ ρ ι α δ α τ η ν υ π ε ρ
 ο υ σ ι ο ν ^υ ₉ δ ω ρ η σ α σ θ α ι η μ ι ν τ ο μ ε γ α ε ε
 λ ε ο ς ^Γ ₂₂

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^Λ ₂₂ Γα ρ

^{Γα} **Α** γ ι ο ι Ἀ ν α ρ γ υ ρ ο ι κ α ι α ι θ α υ μ α τ ο υ ρ
 γ ο ι ^Γ ₂₂ ε π ι σ κ ε ε ψ α σ θ ε τ α ς α σ θ ε ν ε ι α ς η
^{Νη} μ ω ν ^Δ ₉ δ ω ρ ε α ν ε λ α β ε τ ε ^Δ ₉ δ ω ρ ε α α ν δ ο ο
 τ ε η μ ι ν ^Γ ₂₂

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ^Δ ₂₂ Δι - θ

Π ρ ο σ τ α σ ι α τ ω ν Χ ρ ι σ τ ι α ν ω ν α κ α τ α ι α
 σ χ υ ν τ ε ^Δ ₂₂ μ ε σ ι τ ε ι α π ρ ο ς τ ο ν Π ο ι η τ η ν α μ ε τ α
 α θ ε τ ε ^ε ₂₂ μ η π α ρ ι δ η ς α μ α ρ τ ω λ ω ν δ ε η σ ε ω ν

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

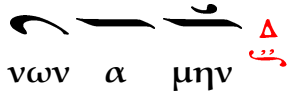
Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

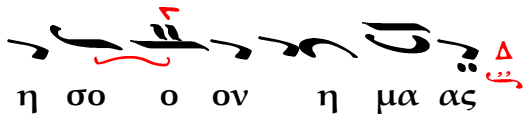
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ.

^{Δι} **U**ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο λε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ^{Νη} ρο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ^{Δι} Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ος α θα α α α α α

α α α α να α α λιε α θα να το ο ο

ο ο ος

E ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α

α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον Κυριακῆς Δ' ἑβδ. (Ῥωμ. στ' 18-22).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

(μτζ' 7)

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως. (μτζ' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰζ' Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι

λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε ²²

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλοῦϊα (γ). ἤχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

ἤχος ἰῖ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ²²

ϑυ σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η

λ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν

και εις οι οικον κα τα φυ γης τσ σω ω ω ω

ω σαι αι με

Α λλη λ ϝ ϝ ι ι α Α α λλη η λ ϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η η

λ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (ἡ' 5-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσιν καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

Ἦχος ἰβ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ἰ̇ Γα ρ

ν-Γ' ρ ρ

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α Χε ε ε ε ε λιε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου χερου ου βι ι ρι ι ι ι ι μ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον τε ε ε λιε ε

ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι

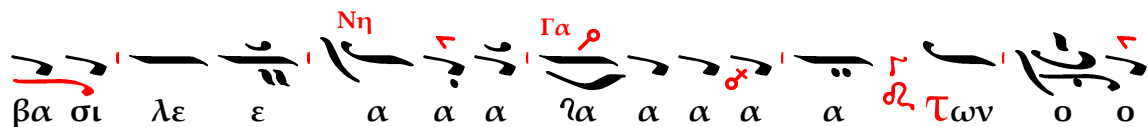
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η

η η η η η η η και τη ζω ω ω ο ο

ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α

α α α α α α τρι α α α α α α α

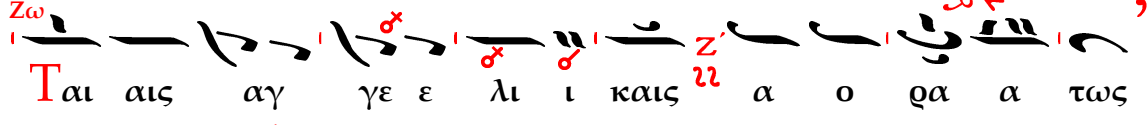
α α α α α α α τρι α α α α δι ι ρι
 ι ι ι τον τρι σα α α α α α α γι ι τον
 τρι σα γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνονπρο ο σα α α α α
 α α δο ο ο προ σα α δο ο ον τε ε ε λε ε
 ε ε ες πα α α α α σα α α α αν τη η
 η η ην βι ι ι ο ο ο ο ο ο ο τι ι ι
 βι ο τι ι κη η ρη η η η ην α πο θω ω ω ω
 με ε α α πο θω ω με ε ε θα α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 με ε ρι μνα α α ρα α α α αν
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

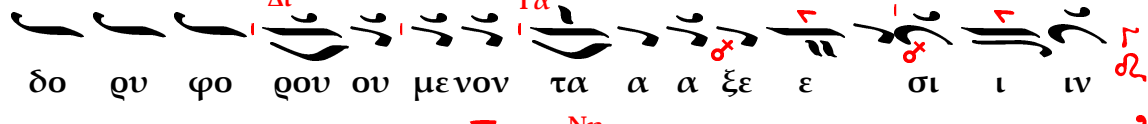
 βασιλεεαααηααααατωνοο

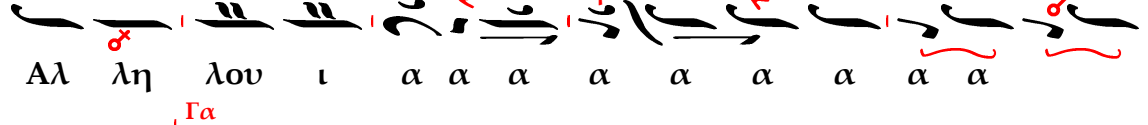
 ολωνυποδεξοοομεενοιοιοι

 Ταιαιςαγγεελιικαιςαοραατως

 δορυφορουουμενονταααξεεσιιιν

 Αλληλουιαααααααααα

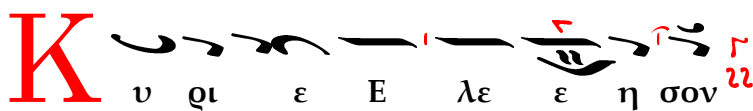

 αααααααα

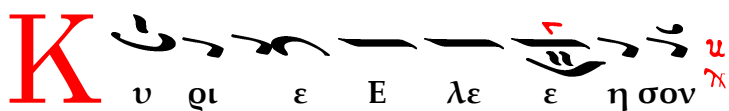
Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἐλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ς

 Κυριεελεησον

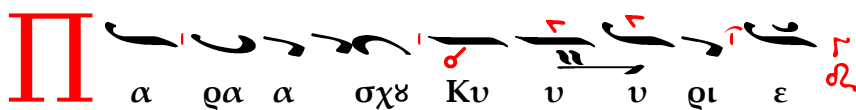
 Κυριεελεησον

 Κυριεελεηησον

 Κυριεελεησον

 αραασχ8 Κυυυριε

 αραασχ8 Κυυυυριε

 αραασχ8 Κυυυριιε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ϝ ϝ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μϞ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μϞ και κα τα φυ γη η μϞ ϝ και

ρου υ στη η ης μϞ Κ.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι

νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος οσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης οσ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην
A μη η η η η η η η ην
Σ ε ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε Ευ λο
 γϝ ϝ ϝ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ με εν
 Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϝ ϝ
 ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κέ' Ἰουνίου ἀρχῆ' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ' Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ει εν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον και μη τε ρα τϝ Θε ε ϝ ϝ η η μων
 τη η η η ην τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρϝ ϝ ϝ βιμ και αι εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τωσ τω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο

ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε
 κδ δ δ σα α αν την ον τως Θε ο ο το
 ο ο ο ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο
 με ε ε εν

Ἄξιον ἔσι, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τδ Θε δ δ δ η η η
 μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρδ δ βι ι ι ιμ και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α

α φθο ο ο ρως ^{Zω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο

 γο ον τε κϷ Ϸ Ϸ σαν ^{Z'} την ο ο ον τω ω ωως

^{Γα} Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον ^{ν'} σε ε ε

 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο ^χ με ε

^{Γα}

 ε ε ε εν ^{δ'}

Ἐτονίσθη κέ Ἰουνίου ,αθήη' ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

ᾠχος ἰὶ Γα φ

^{Nη}

 ξι ι ο ον ε σπι ι ι ιν ω ω ω

 ω ως α λη η η θω ω ως ^{Πα} μα κα ρι ι ζειν

 σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον ^{π'}

^{Nη}
 την α α ει ει μα κα α α ρι στον και πα να

 μω ω ω ω ω μη η το ο ον ^{Πα} και μη τε ε

 ρα α τϷ Θε ε Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ η η η η μων ^{π'}

^{Nη}
 την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν ^{Κε} τω ων Χε

 ε ρϷ Ϸ Ϸ βιμ ^{υ'} και εν δο ξο τε ε ε ραν ^{Γα} α συγ

^{υ'}

κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
 α φιμ την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον
 Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κϑ ϑ ϑ σαν την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε με γα α λυ
 υ υ υ υ νο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα ρ

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

λη λϝ ϝ ι α α α α α α α α α α α α α α
α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σϝ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϝ
Α λλη λϝ ι α Α λλη λϝ ι α Α λλη
λϝ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος